

Kiitos!

Syksyn saapumisen huomaa hiipivästä yöisestä kylmyydestä. Siitä, että huomaa kaipaavansa villasukkia jalkaan ja takkia hartioilleen. Lehden alkavat kellastua ja syysloma hämmöttää jo. Syksy on usein minulle mietiskelyn aikaa. Kun luonto ympärillä alkaa hiljentyä ja suunnata kohti talvea, minunkin ajatukseni kääntyvät sisäänpäin. Mitä kaikkea on tapahtunut tänä vuonna? Mitä kaikkea vielä mahtaa tapahtua?

Sunnuntain aiheena on kiitollisuus. Jeesus puhuu ihmisistä, jotka eivät palanneet kiittämään ja ihmisestä joka palasi. Mistä asioista olet kiitollinen tänä syksynä? Onko elämässäsi tapahtunut jotain mistä kiittää? Vai onko mitään muutosta tapahtunut? Onko kaikki hyvin sellaisenaan?

Meidän on usein vaikea muistaa kiittää asioista jotka ovat kauan olleet paikallaan, ja pysyneet pitkään samoina. Usein niin kauan kuin on terve, ei muista kiittää terveydestään. Vasta kun jotain tapahtuu, alamme kaivata takaisin ja toivoa, että olisimme muistaneet olla kiitollisia niistä hyvistä hetkistä joita oli.

Usein on helpompi kaivata takaisin, kuin huomata niitä ilon ja kiitollisuuden aiheita muuttuneessa tilanteessa. Toisaalta, ehkä vastoinkäymisistä näkee sen, mikä todella on tärkeää ja se opettaa pysähtymään.

Me ihmiset kuljemme usein ikään kuin laput silmillä, putkessa. Meillä on niin kiire, että emme pysähdy nauttimaan ilman kirpeydestä, lehtien rahinasta kenkien alla, emmekä kaikista syksyn väreistä. Haastankin sinua tänä syksynä pysähtymään ja kiittämään Jumalaa kaikesta hyvästä elämässä. Olemme saaneet kaiken, elämämme ja luonnon, lahjana Jumalalta. Ehkä Isällä on tänä syksynä sinulle jotain tärkeää sanottavaa?

Rauhaisaa ja onnellista syksyä kaikille!

Krista Hakkarainen
Nuorisotyönohjaaja